

РЕШЕНИЕ

№ 32164

гр. София, 13.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9955** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл. 4, ал. 1 и ал. 5, чл. 9б от ЗМДТ във връзка с чл. 107, ал. 4 ДОПК, чл. 144 ДОПК във връзка с чл. 155 - чл. 156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу актове за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 1024223-1, № 1024224-1, № 1024225-1, № 1024226-1, № 1024227-1, № 1024228-1, всички издадени на 16.12.2024 г. от старши инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

Иска се да бъде прогласена нищожността на актовете. Твърди се, че имало подадено възражение в срока по чл. 107, ал. 4 ДОПК. Мотивира допустимост на жалбата. Сочи, че проведената процедура по чл. 32 от ДОПК за връчването на АУЗ при положение, че същите са връчени лично на прокуриста на дружеството - К. М., на 20.01.2025 г., е неправилно и незаконосъобразно действие от страна на общинската администрация и изцяло в противоречие с установения от ДОПК ред в глава шеста.

Счита, че АУЗ са незаконосъобразни, защото са издадени за период от 2019 г. до 2024 г. за обекти - жилища, апартаменти – 6 /шест/ на брой, собственост на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, които съществуват от 2022 г., видно от Разрешение за промяна на предназначението № 11/14.06.2022 г. на главен архитект на район „Н.“ - СО, влязло в сила на 29.06.2022 г. Подадени били декларации по чл. 14 ЗМДТ. При това се твърди, че след промяна на предназначението и подаването на декларация се дължат ТБО и ДНИ. Излага доводи, че обжалваните АУЗ са нищожни, защото са издадени в противоречие с разпоредбата на чл. 107, ал. 3, изр. второ от ДОПК при наличие на проведено ревизионно производство за същия период 2019 г. - 2021 г., за същото вземане - ДНИ и ТБО, което е завършило с РА, който се обжалва и по

жалбата на дружеството имало образувано адм. дело № 10652/2023 г. по описа на АССГ. Недопустимо било двойно начисляване на едни и същи данъци и такси за един и същи период. Твърди се, че обектите не са съществували през 2019 г. - 2021 г., поради което начисляването на данъци и такси за тези години било незаконосъобразно. Твърди се също, че са неправилни издадените АУЗ поради неточна, некоректна и невярна информация, отразена в тях. Сочи и, че било образувано изп. дело № 20238380403506 за обезпечаване на просрочено задължение по РА № СФД23-РД77-97/23.06.2023 г. Моли да бъде обявена нищожността на оспорените АУЗ.

В становище от 18.03.2026 г. заявява, че по подадено възражение по чл. 107, ал. 4 ДОПК от дружеството нямало произнасяне. В едномесечния срок мълчаливият отказ не бил оспорен от дружеството. Жалбата била допустима, като отново излага доводи за нищожност на АУЗ.

В открито съдебно заседание „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД – редовно уведомен, се представлява от адв. Н. и от временния синдик. Поддържа се жалбата и се моли същата да бъде уважена. Обжалваните 6 броя актове, издадени от Столична община, били нищожни, тъй като било налице двойно данъчно облагане на един и същ период, което било недопустимо. Заключение по назначената експертиза се припокривало с това по търг. дело № 83/2026 г. по описа на Окръжен съд – Благоевград. Представя се списък на разноските.

Депозирани са писмени бележки, като сочи, че било абсолютно недопустимо за един и същи период да се установява едно и също публично вземане с два различни инструменти по ДОПК. Позовава се на чл. 14 ЗМДТ, като твърди, че за периода 2019 г. – 2021 г. и до месец август 2022 г. начисляването на ДНИ и ТБО за несъществуващи в правния мир обекти било в противоречие с материалния закон. Акцентираща също, че е образувано изпълнително производство и сочи нарушение на чл. 27, ал. 2, т. 2 АПК. АУЗ били издадени от некомпетентен орган, като липсата на предмет на облагане/на задължение водела до нищожност. Сочи нарушение на принципа за последователност на данъчните задължения. Незаконно били прехвърлени данъчните задължения от една в друга партия. От АУЗ произтичало изискване за плащане на данък с предназначение „жилище“ за период, в който е бил „офис“, съответно – имал е различна данъчна оценка и промили за ТБО. Моли актовете да бъдат прогласени за нищожни. Претендира разноски.

В писмена защита излага подробни доводи за допустимостта на жалбата. Сочи се, че издаване на АУЗ при наличие на проведено ревизионно производство е абсолютно забранено по чл. 107, ал. 3, изр. второ от ДОПК. Изрично подчертава, че установяване на задължения за период, предхождащ правното съществуване на обектите, е неправилно. Допълва, че е опорочена процедурата по чл. 32, ал. 4 от ДОПК, като въпреки подадено на 21.01.2025 г. възражение решаващият орган не се бил произнесъл. Органът бил пренебрегнал последиците на проведеното ревизионно производство и образуването въз основа на него изпълнително такова. Моли да бъде прогласена нищожността на АУЗ. Претендира разноски.

Ответникът - директор на дирекция „Общински приходи“ при Столична община – редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. В съдебно заседание процесуалният представител на ответника изразява становище за недопустимост на жалбата поради изтекъл срок за оспорване на АУЗ. Твърди, че се касае за нежилищни имоти, трансформирани в жилищни, като не можело да се говори за дублирани задължения. Имало било стари партии, които са закрити, а задълженията по тях били прехвърлени към новите партии. Твърди се също, че АУЗ не са обжалвани по административен ред пред решаващия орган, поради което били влезли в сила на 17.06.2025 г., посочено и изрично с молба от 23.01.2026 г. Добавя също, че разминаването в идентификатора на обектите се дължи на промяната в предназначението им. Това не било декларирано от жалбоподателя, а открито от органите по приходите. Не се касаело за грешка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, след като се запозна с

твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, установи следното от фактическа страна:

1. Производството по делото е образувано пред Административен съд Благоевград, който с определение от 10.09.2025 г. по адм. дело № 1915/2025 г. е прекратил производството и го е пратил по подсъдност на Административен съд София-град.

2. С определение от 17.11.2025 г. по настоящето дело съдът е установил следното:

- предмет на разглеждане по адм. дело № 11002/2025 г. по описа на АССГ е АУЗ № 1024224-1/16.12.2024 г., издаден от старши инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община;

- предмет на разглеждане по адм. дело № 11152/2025 г. по описа на АССГ е АУЗ № 1024225-1/16.12.2024 г., издаден от старши инспектор в отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община;

- предмет на разглеждане по адм. дело № 9965/2025 г. по описа на АССГ е АУЗ № 1024226-1/16.12.2024 г., издаден от старши инспектор в ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община;

- предмет на разглеждане по адм. дело № 10429/2025 г. по описа на АССГ е АУЗ № 1024227-1/16.12.2024 г., издаден от старши инспектор в отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община;

- предмет на разглеждане по адм. дело № 9968/2025 г. по описа на АССГ е АУЗ № 1024228-1/16.12.2024 г., издаден от старши инспектор в отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

Съдът е присъединил адм. дело № 11002/2025 г., адм. дело № 11152/2025 г., адм. дело № 9965/2025 г., адм. дело № 10429/2025 г. и адм. дело № 9968/2025 г., всички - по описа на АССГ, към производството по настоящето дело № 9955/2025 г. по описа на АССГ за съвместно разглеждане.

3. Не е спорно, че „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е собственик на имоти с посочени характеристики в Учредителния акт от 14.06.2017 г., както следва:

- Търговски и развлекателен център „Н. М.“ на три нива с идентификатор № 68134.1381.2074.1.20 /л. 28/;

- офис на етаж 5 – обект 4, с идентификатор № 68134.1381.2074.1.34 /л. 29/;

- офис на етаж 6 – обект 5, с идентификатор № 68134.1381.2074.1.35 /л. 29/, както и на складове и гаражи, подробно описани.

За офисите е била подадена декларация на 24.07.2019 г. като нежилищни обекти и е създадена партида 7204F132637.

4. Издадено е разрешение за промяна на предназначение № 11/14.06.2022 г. на главен архитект на СО, район „Н.“, видно от което на „Н. М. Р.“, ЕИК[ЕИК], се разрешава да промени предназначението без СМР на офиси на кота +19,14 и кота +22,44 на етаж 5 и етаж 6 с идентификатор по КККР в УПИ I – 2074, кв. 24, [улица], район „Н.“, административен адрес – [жк], [улица], в жилища на етаж 5 и етаж 6 – 6 броя апартаменти, с площ на преустройство 811 кв. м. Разрешението е влязло в сила на 29.06.2022 г.

Представени са схеми на самостоятелни обекти в сграда на СГКК – [населено място] от 22.07.2022 г., за идентификатори: 68134.1381.2074.1.38, 68134.1381.2074.1.39, 68134.1381.2074.1.40, 68134.1381.2074.1.41, 68134.1381.2074.1.42, 68134.1381.2074.1.43.

Посочено е в писмо от ответника от 23.01.2026 г., че партида 7204F132637 е закрыта с дата 30.06.2022 г.

5. С АУЗ № 1024223-1/16.12.2024 г., издаден от старши инспектор в ОП „Н.-В.“, дирекция

„Общински приходи“ при Столична община, на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, са начислени данъци /ДНИ и ТБО/ от 2019 г. до 2024 г. и лихва към 16.12.2024 г., за жилище - апартамент № 1, етаж 5, с партиден № 7204Н182349, с идентификатор 68134.1381.2074.1.38, с РЗП 165,10 кв. м. с година на построяване 2017 г. За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. [ЕГН]/12.08.2022 г. /л. 19 – л. 25 по адм. дело № 9955/2025 г./ за промяна на предназначение на - Жилище - РЗП - 165.10 кв. м. С АУЗ за посочения обект са установени задължения за ДНИ в размер на 1 074,87 лв., за ТБО – 1 907,67 лв. и лихви до 16.12.2024 г. общо ДНИ + ТБО в размер на 1 229,33 лв.

6. С АУЗ № 1024224-1/16.12.2024 г. /адм. дело № 11002/2025 г. по описа на АССГ/, издаден от старши инспектор в ОП „Н.–В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, са начислени данъци /ДНИ и ТБО/ от 2019 г. до 2024 г. и лихва към 16.12.2024 г. за жилище – апартамент № 4, етаж 6, с партиден № 7204Н182355, с идентификатор 68134.1381.2074.1.41, РЗП -165.10 кв. м., с година на построяване 2017 г. За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/12.08.2022 г. за промяна предназначение - Жилище РЗП - 165.10 кв. м. С АУЗ за посочения обект са установени задължения за ДНИ в размер на 1 074,87 лв., за ТБО -1 907,67 лв. и лихви до 16.12.2024 г. общо в размер на 1 229,33 лв.

7. С АУЗ № 1024225-1/16.12.2024 г. / адм. дело № 11152/2025 г. по описа на АССГ/, издаден от старши инспектор в ОП „Н.–В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, са начислени данъци /ДНИ и ТБО/ от 2019 г. до 2024 г. и лихва към 16.12.2024 г., за жилище - апартамент № 6, етаж 6, с партиден № 7204Н182356, с идентификатор 68134.1381.2074.1.43, РЗП - 123.58 кв. м. с година на построяване 2017 г. За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/12.08.2022 г. за промяна предназначение - Жилище - РЗП - 123.58 кв. м. С АУЗ за посочения обект са установени задължения за ДНИ в размер на 804,54 лв., за ТБО – 1 427,60 лв. и лихви до 16.12.2024 г. общо в размер на 914,72 лв.

8. С АУЗ № 1024226-1/16.12.2024 г. /адм. дело № 9965/2025 г. АССГ/, издаден от старши инспектор в ОП „Н.–В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, са начислени данъци /ДНИ и ТБО/ от 2019 г. до 2024 г. и лихва към 16.12.2024 г., за жилище - апартамент № 2, етаж 5, с партиден № 7204Н182359, с идентификатор 68134.1381.2074.1.39, РЗП – 75,33 кв. м. с година на построяване 2017 г. За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/12.08.2022 г. за промяна на предназначение - Жилище - РЗП - 75.33 кв. м. С АУЗ за посочения обект са установени задължения за ДНИ в размер на 493,33 лв., за ТБО – 878,90 лв. и лихви до 16.12.2024 г. общо в размер на 564,14 лв.

9. С АУЗ № 1024227-1/16.12.2024 г. /адм. дело № 10429/2025 г. на АССГ/ издаден от старши инспектор в ОП „Н.–В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, са начислени данъци /ДНИ и ТБО/ от 2019 г. до 2024 г. и лихва към 16.12.2024 г., за жилище – апартамент № 5, етаж 6, с партиден № 7204Н182347, с идентификатор 68134.1381.2074.1.42, РЗП - 75.33 кв. м. с година на построяване 2017 г. За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/11.08.2022 г. за промяна предназначение - Жилище - РЗП - 75.33 кв. м. С АУЗ за посочения обект са установени задължения за ДНИ в размер на 490,43 лв., за ТБО – 870,44 лв. и лихви до 16.12.2024 г. общо в размер на 557,71 лв.

10. С АУЗ № 1024228-1/16.12.2024 г. издаден от старши инспектор в ОП „Н.–В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, са начислени данъци /ДНИ и ТБО/ от 2019 г. до 2024 г. и лихва към 16.12.2024 г., за

жилище – апартамент № 3, етаж 5, с партиден № 7204Н182348, с идентификатор 68134.1381.2074.1.40, с РЗП - 123.58 кв. м. За имота е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/11.08.2022 г. за промяна на предназначение - Жилище - РЗП - 123.58 кв. м. С АУЗ за посочения обект са установени задължения за ДНИ в размер на 804,54 лв., за ТБО – 1 427,60 лв. и лихви до 16.12.2024 г. общо в размер на 914,72 лв.

11. Представено е копие на обратна разписка, видно от която пратката, с която се изпращат АУЗ на адрес – [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, е непотърсена.

АУЗ са получени на 20.01.2025 г. от прокуриста К. М..

Срещу издадените АУЗ е подадено до отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО, възражение от управителя на дружеството, чрез куриерски фирма ЕКОНТ /20.01.2025 г./, но не са представени доказателства за получаването му от адресата.

Срещу издадените АУЗ е подадено до отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО, възражение от управителя на дружеството, с входящ номер № ДНД25-ТД26-11/28.01.2025 г. /л. 49 от адм. дело № 9955/2025 г./ с приложени заявления за отписване на публични общински вземания. Изпратено е до управителя на дружеството писмо от 04.03.2025 г. от началник на отдела, с което същият се информира, че подаденото възражение не е уважено. Направено е отбелязване, че пратката е непотърсена.

Подадени са от дружеството до СО – дирекция „Общински приходи“, отдел ОП, заявления за отписване на публични общински вземания на 24.01.2025 г. относно задълженията от 2019 г. недвижими имоти с партиден № 7204Н182359, № 7204Н182356, № 7204Н182355, № 7204Н182349, № 7204Н182348, № 7204Н182347, № 7204Н132637, № [ЕГН]. За 6 имота е изготвено писмо от началник отдел от 31.01.2025 г., с което се информира дружеството за прекъсване на давността с издаване на АУЗ. Писмото не е получено видно от отбелязване, че пратката е непотърсена.

Изпратено е писмо от 17.04.2025 г. до кмета на [община] за разпореждане връчването на АУЗ на посочените 6 броя АУЗ.

Представени са протоколи от 28.04.2025 г. и от 15.05.2025 г. за посещение на служители на дирекция МДТ в [община] за връчване на АУЗ на адрес – [населено място], [улица], вх. А, ет. 1. Удостоверено е, че не е открит пълномощник или упълномощено лице.

Представено е съобщение по чл. 32, ал. 4 ДОПК за поставяне на обявления на общинска администрация – [населено място] и на интернет страницата ѝ, като е указан срок за получаване на АУЗ, след изтичането на който същите се прилагат към досието и се считат за редовно връчени. Съобщеното е поставено на 16.05.2026 г. и свалено на 02.06.2025 г.

12. Няма спор по делото, че органите по общинските приходи са установили разлика между декларираната РЗП на търговския обект и двата офиса № 5 и № 6, като за определяне на данъчните оценки са взели предвид площите от експертната оценка /, както следва:

- Търговски обект - РЗП - 4 997.49 кв. м. вместо РЗП - 5 091.00 кв.м.;

- офис № 5 - РЗП - 365.43 кв. м. вместо РЗП - 220.00 кв.м.;

- офис № 6 - РЗП - 305.60 кв. м. вместо РЗП - 200.00 кв.м.

Този факт е посочен в издадения по отношение на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД Ревизионен акт № СФД23-РД77-97/23.06.2023 г. на органи по приходите към отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“ - СО, с който са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2021 г. и за ТБО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2021 г., относно описаните по-горе имоти.

РА е изменен след обжалването му с решение по адм. дело № 10652/2023 г. по описа на АССГ. По подадена касационна жалба е образувано производството по адм. дело № 5932/2026 г. на ВАС,

насрочено за 15.09.2026 г.

13. Изслушано е заключение по назначената по делото експертиза, което съдът кредитира като обективно изготвено и в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал.

Отговор на задача № 1:

Имотът е придобит чрез непарична вноска в капитала на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, при учредяване на дружеството с учредителен акт от 14.06.2017 г., като вносител е „Н. М. Р.“, ЕИК[ЕИК].

Посочено е, че са подадени декларации по чл. 14 ЗМДТ и по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО /24.07.2019 г., 20.05.2020 г., 08.01.2021 г., 28.11.2019 г., 17.11.2020 г./.

Вещото лице е установило, че с РА № СФР23-РД77-97/23.06.2023 г. са установени задължения за ДНИ и ТБО за периода 2019 г. - 2021 г. на 14 бр. недвижими имоти, в които са включени офис № 5 и офис № 6, на адрес [улица]. След деклариране на целия имот е открита партида № 7204F132637 на цялата сграда, индивидуализирана с идентификатор 68134.1381.2074.1, в която са включени 14 броя недвижими имоти, като два от тях са офис № 5 и офис № 6, намиращи се на ет. 5 и ет. 6 в посочената сграда. От РА се установяват начислени задължение за ДНИ и ТБО за офис 5 и офис 6 /нежилищни имоти/ за периода 2019 г. – 2021 г.

На 29.06.2022 г. с разрешение за промяна на предназначение офис № 5 и офис № 6 променят предназначението си в 6 бр. жилища на ет. 5 и ет. 6 - по 3 бр. на всеки етаж /от № 1 до № 6/.

Обектите са получили идентификатори, отразени в схеми от 22.07.2022 г., а са декларирани на 11.08.2022 г. и 12.08.2022 г. по чл. 14, ал. 1, ал. 4 – ал. 6 ЗМДТ. Процесните имоти съществуват като апартаменти от 2022 г., като задълженията за ДНИ и ТБО за периода 2019 г. – 2021 г. за офис № 5 и офис № 6 заедно с останалите обекти по партида № 7204F132637 остават задължение на дружеството съгласно РА, който се обжалва. Задълженията за периода 2019 г. – 2021 г. са включени в издадените АУЗ и в същите са начислени и дължими ДНИ и ТБО за 6 броя апартаменти за 2022 г. – 2024 г. Посочва се, че е извършен пренос на задължения от партида № 7204F132637 по новосъздадените партии на апартаментите, без да е отчетено, че тези задължения са установени и претендирани от СО с РА № СФД23-РД77- 97/23.06.2023 г. Протоколите били попълнени ръчно и според вещото лице не давали яснота за извършените корекции. Формиран е извод, че е налице идентичност между АУЗ и РА по отношение на периода от 2019 г. до 2021 г. и вида на задължение – ТБО и ДНИ, върху обекти, които обаче са с различно предназначение.

Вещото лице е отговорило и поставения въпрос № 2, но доколкото той касае размера на задълженията, съдът намира, че не е необходимо да възпроизвежда отговора.

14. В съдебно заседание вещото лице заявява, че в счетоводството може да се прехвърлят задължения от партида в партида, като субектът трябва да бъде запознат и ако има възражения, да ги изрази. По отношение на дължими суми, особено към републиканския бюджет, по ДОПК вещото лице твърди, че не е срещала да има правна норма, особено както е направено с настоящите протоколи към съответната преписка, като според него те са неясни, неаргументирани. Установило е, че изготвящият не е уведомил по никакъв начин задълженото лице. След като прехвърлянето е от една на друга партида, задължително органът по приходите е следвало да информира задълженото лице и то да изрази становище по това прехвърляне. Според вещото лице най-неясният въпрос е как са изчислени данъците за 2019 – 2021 г. за 14 обекти по един партиден номер, каква част от тези дължими данъци са за офис № 5 и № 6, превърнати в апартаменти, как са изчислени сумите, отишли към актовете за 2019 – 2021 г. Сочи, че действително за 2019 – 2021 г. сумите фигурират в актовете, като апартаментите обаче са самостоятелни обекти от 2022 година.

Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав, въз основа на установената фактическа обстановка, **формира следните правни изводи:**

Жалбата е **допустима** - подадена от лице с правен интерес срещу актове, които подлежат на обжалване /чл. 144 във връзка с чл. 156, ал. 1 ДОПК и по аргумент от чл. 156, ал. 2 и ал. 3 ДОПК/. Не е налице и специална разпоредба, дерогираща общите - чл. 145, ал. 2, т. 1 и т. 2 и чл. 98, ал. 2 АПК, в които се посочва, че актът, чиято законосъобразност се изследва в съдебното производство, е първоначалният административен акт, когато при оспорване по административен ред жалбата срещу него е отхвърлена, актът не е изменен или отменен от горестоящия административен орган и същият се е произнесъл с решение по същество.

В случая е налице абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на обжалването на АУЗ пред съда по аргумент от препращането към ДОПК с чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, а именно - изчерпването на производството по административното обжалване на АУЗ.

В кориците на делото се съдържа копие на обратна разписка, видно от която пратката, с която се изпращат оспорените АУЗ на адрес – [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, посочен като седалище и адрес на управление в Търговския регистър, е непотърсена. АУЗ обаче са получени на 20.01.2025 г. от прокуриста К. М. /потвърдено като факт в жалбата/, който видно от Търговския регистър, представлява дружеството поотделно от неговия управител П. Д. Ш..

Представено е към жалбата подадено от управителя на дружеството до отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО, възражение срещу процесните АУЗ, чрез куриерски фирма ЕКОНТ /20.01.2025 г./, но с оглед разпределената доказателствена тежест не са представени от жалбоподателя доказателства за получаването му от адресата.

Срещу издадените АУЗ е подадено до отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО, и възражение от управителя на дружеството, с входящ номер № ДНД25-ТД26-11/28.01.2025 г. /л. 49 от адм. дело № 9955/2025 г./. С последното, макар и бланкетно се оспорват издадените АУЗ в срока по чл. 107, ал. 4 ДОПК, а не се сочи единствено изтекла давност. Действително възражението не е изрично адресирано до директора на дирекция „Общински приходи“ при СО /чл. 4, ал. 5 ЗМДТ/, който и не се е произнесъл с мотивирано решение, постановено в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК. В случая органът е имал задължение да се произнесе по възражението, ако същото е било адресирано до него съобразно нормативно предвиденото му правомощие и съответно - изпратено по компетентност /чл. 7, ал. 2 ДОПК/. По делото са налице данни, че директорът на дирекция „Общински приходи“ при СО е уведомен от началник отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО за постъпилото възражение /писмо от 31.01.2025 г./, вкл. и, че същият му е отговорил, изпращайки писмо от 26.02.2025 г., видно от което се оставя без уважение възражението на дружеството. Тези две писма обаче са част от комуникацията между решаващия орган и началника на отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО, не и по отношение на дружеството жалбоподател. До последното е било изпратено писмо, непотърсено като пратка, с обективизирано становище от 03.04.2025 г., но на началника на отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ – СО. Дружеството не е било редовно уведомено за становището от 03.04.2025 г., за да се изследва дали началникът на отдела е бил компетентен да се произнесе и въобще становището му представлява ли акт, постановен при оспорване по административен ред, или в случая единствено се опосредява волята на решаващия орган - директора на дирекция „Общински приходи“ при СО. Формира се извод, че директорът на дирекция „Общински приходи“ при СО се произнесъл, но поради комуникацията в администрацията актът му не е бил съобщен отделно на адресата му. При всички положения се установява, че е започнал да тече срокът за произнасяне на решаващия орган по подаденото възражение, по аргумент от чл. 155, ал. 1 ДОПК и § 2 от ДР на ДОПК във връзка с чл. 88, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от АПК.

Осъществена е хипотезата на чл. 156, ал. 4 ДОПК – налице е мълчаливо потвърждаване на АУЗ. Дружеството не оспорва този факт, като сочи, че не бил оспорил обективирания мълчалив отказ. Съгласно определение по адм. дело № 8636/2024 г. по описа на ВАС: при произнасянето си съдът, макар да е посочил, че има подадена по административен ред жалба, неправилно е приел, че липсва годен за обжалване акт и производството следва да бъде прекратено като недопустимо. Жалбата на лицето неправилно е адресирана, но това не означава, че не е спазен процесуалният ред за обжалване. Некомпетентният в конкретния случай орган е бил длъжен да препрати преписката на компетентния орган за произнасяне. С факта на подаването на жалбата, макар и пред некомпетентен орган, по нея се дължи произнасяне. Задължение на получателя на жалбата е да я препрати на компетентния по-горестоящ орган за произнасяне по административен ред. /.../ Неправилно в атакуваното определение е прието, че произнасянето в срок от административния орган формира мълчалив отказ, който е предмет на обжалване в друго производство. Съгласно чл. 156, ал. 4 ДОПК, произнасянето от по-горестоящия административен орган в срок се смята за мълчаливо потвърждаване на издадения акт. С други думи, дори и да не се произнесе компетентният по-горестоящ административен орган е налице акт, който подлежи на съдебен контрол“.

По гореизложените съображения съдът намира, че АУЗ са оспорени по административен ред. В този смисъл и съдът не дължи анализ спазена ли е процедурата по връчване на АУЗ по чл. 32 ДОПК. Приемайки, че за първи път АУЗ са връчени на 02.06.2025 г., то от този момент ще започне да тече нов срок за обжалването им, което на практика не е довело до ограничаване правото на защита на адресата им. Напротив – предоставена е нова възможност за защита на правата му.

Не на последно място, не се спори, че жалбата на дружеството до съда е просрочена /подадена е на 26.08.2025 г./, като са релевирани доводи единствено за нищожност на АУЗ. Предвид това не се подлежи на анализ по какъв начин и правилно ли са определени по размер задълженията, което е в обхват на преценката за незаконосъобразност в тесния смисъл на понятието, за което ще бъдат изложени подробни съображения по-долу.

Разгледана по същество, жалбата е **от части ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. Независимо дали жалбоподателят е релевирал доводи за нищожността на акта, съдът е длъжен, спазвайки и принципа на служебното начало, да установи дали такава следва да бъде прогласена с оглед установените факти и приложените доказателства. Изпълнението на това негово задължение се дължи при всеки случай на допустимо оспорване, като се акцентира и върху особеностите на съдебното производство по недопустимо поради просрочие оспорване, при което приложение намират разпоредбите на чл. 149, ал. 5 и чл. 168, ал. 3 АПК. Следва да се отбележи, че при произнасяне по съществото на спора с влязло в сила съдебно решение, повторно оспорване на акта въз основа на доводи за неговата нищожност е недопустимо.

При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на правно нищо, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за

адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това /така вж. ТР № 3/16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС на РБ/.

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган; 5. при превратно упражняване на власт. На последно място е изискването за съответствие с целта на закона, което е такова по чл. 146, т. 5 от АПК, като несъответствието на административния акт с целта на закона обуславя нищожност само тогава, когато преследваната с него цел е различна от законоустановената и не би могла да се постигне с никакъв акт /решение по адм. д. № 8476/2017 г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм. д. № 15051/2018 г. на ВАС, Второ отделение/.

В заключение, следва да се отбележи, че незаконосъобразността като понятие има две значения - в широк и тесен смисъл. В обхвата на понятието, широк смисъл, се включват всички основания за прогласяване на нищожност /конкретно по чл. 146, т. 1 АПК поради некомпетентност на органа, издал акта, и специфичните такива по чл. 146, т. 2-5 АПК, коментирани по-горе според тежестта на порока/, т.е. обуславящите валидността на акта предпоставки, и основанията за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2-5 АПК, в тесен смисъл на понятието, обуславящи отмяна на акта. Отделно, в теорията и практиката е застъпено и становище, че понятието законосъобразност би могло да се разбира ограничително като съответствие на акта с материалния закон.

Съдът, който следи служебно за наличието на обстоятелството валиден ли е актът, извършва преценка на фактите по спора, подведени ли са те под релевантния материален закон и постига ли се целта му, съответно ограничени ли са правата на страна в административното производство, какъвто се явява жалбоподателят, до степен, че да се формира извод за толкова съществен порок на акта, водещ до липсата на волеизявление или възможност за постановяване на решение в друг смисъл, съответно при превратно упражняване на власт, обуславящ неговата нищожност.

АУЗ са издадени от компетентен орган съгласно чл. 4, ал. 1 - ал. 4 и чл. 96 ЗМДТ - служител на общинска администрация, заемащ длъжността „старши инспектор“, който със заповед рег. № С0А23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на Столична община е натоварен с властнически правомощия по установяване на местни данъци и такси. Не е налице основание за обявяване нищожността на актовете по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

Не е налице и нито едно от специфичните основания по чл. 146, т. 2, т. 4, т. 5 АПК /неспазване на изискуемата писмена форма, противоречие с материалния закон и неговата цел/, обсъдени по-горе

и които според тежестта на порока да обусловят извод за обявяване нищожността на актовете. Посочени са фактическите и правните основания, въз основа на които и в съответствие с приложения към преписката писмен доказателствен материал компетентният административен орган е обективирал ясно волята си в оспорените АУЗ, като се преследва установената от закона цел установяване дължими ДНИ и ТБО. Предоставена е възможност на жалбоподателя да участва в образуваното производство, като въпреки незаинтересоваността му да получи адресираните до него пратки /същите са връщани с отбелязване „непотърсени“/ е упражнил правото си да възрази, вкл. и за погасяване по давност на вземанията от 2019 г.

За една част от АУЗ е налице специфичното основание по чл. 146, т. 3 АПК за прогласяване нищожността им, а именно за периодите 2019 г. – 2021 г. Съгласно чл. 107, ал. 3, изр. трето ДОПК актът може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В различните хипотези това правомощие може да бъде упражнено при кумулативното наличие на изброените предпоставки, като неизвършването на ревизия е отрицателно по своя характер условие за установяване с АУЗ по чл. 107, ал. 3 ДОПК /така вж. решение по адм. дело № 8793/2025 г. на ВАС/. В случая жалбоподателят не оспорва обстоятелствата, че задълженията за ДНИ и ТБО не са платени в срок, но сочи, че от органите на местната данъчна администрация е била извършена ревизия на търговеца със същия предметен обхват. Конкретно за имоти офис № 5 и офис № 6, преди промяна на предназначението им, са определени задължения за ДНИ и ТБО съгласно РА, издаден на 23.06.2023 г., т.е. преди издаване на оспорените в настоящото съдебно производство АУЗ. Този факт се потвърждава и от заключението на вещото лице. Действително е променено предназначението на офисите от 29.06.2022 г., като до този момент те са били нежилищни обекти, т.е. неясно е основаниято, поради което за периода 2019 г. – 2021 г. на тези обекти са определени ДНИ и ТБО като жилище – апартамент. Въпреки това отговорът на този въпрос е свързан със законосъобразността на акта в тесен смисъл на понятието, а не с неговата евентуална нищожност /вж. решение по адм. дело № 2761/2025 г., VIII отд. на ВАС/. В становище от 23.01.2026 г. ответникът обсъжда преобразуването, новите партии и закриване на партида 7204F132637 с дата на облагане на 30.06.2022 г., като изрично сочи, че изискуемите и непогасени задължения по закритата партида за двата нежилищни обекти /офис № 5 и офис № 6/ са разпределени по новосъздадените партии за жилищни обекти /апартаменти от № 1 до № 6/ съобразно площта на обектите и годината на възникналото задължение за двата закрили нежилищни обекти. В този смисъл се формира безспорно извод, че сумата, която се дължи за съответните обекти офис № 5 и офис № 6, всъщност е прехвърлена, т.е. включена в РА /първоначално/ и АУЗ /впоследствие/, което при наличие на ревизионно производство е недопустимо и влече след себе си нищожността на АУЗ /така вж. решение по адм. дело № 8722/2017 г. на ВАС; решение по адм. дело № 2732/2022 г. на ВАС/.

Що се отнася до давността по чл. 171, ал. 1 ДОПК, тя не се прилага служебно, т.е. изтичането на предвидения в закона срок на бездействие на носителя на субективното право на вземане не е достатъчно. Необходимо е длъжникът да направи изрично волеизявление, с което да се позове на изтеклата давност /така вж. определение по адм. д. № 9426/2021 г. на ВАС/, включително като заяви искане за отписване на задължението по чл. 173, ал. 1 ДОПК, което отчитайки общоприетото значение на думата „отписвам“ /„зачерквам нечие име от списък; освобождавам чрез отбелязване с писане“/ значи заличаване или изключване от списъка на активните задължения на задължението, по отношение на което е изтекла погасителна давност и от длъжника е направено възражение за това. Това възражение /волеизявление/ длъжникът може да

направи както при установяване на задълженията с акт за установяване на задължения или с ревизионен акт, така и в рамките на започнало принудително изпълнение. Компетентен да се произнесе по възражението е органът, който ръководи съответното производство - органът по приходите /чл. 4, ал. 3 - ал. 4 ЗМДТ/, съответно горестоящият му административен орган с оглед на чл. 4, ал. 5 в производството по установяване на данъчни задължения, а в производство по принудително изпълнение - публичният изпълнител, съответно горестоящият му административен орган - директорът на съответната териториална данъчна дирекция с оглед на чл. 4, ал. 1 – ал. 2 ЗМДТ във връзка с чл. 266, ал. 1 ДОПК /така вж. определение по адм. д. № 12724/2018 г. на ВАС/. Действително от жалбоподателя са депозирани изрични искания на 24.01.2025 г., както и с подаването на възражението срещу АУЗ. В конкретния случай обаче към датата на издаване на оспорените АУЗ – 16.12.2024 г., за задълженията за ДНИ и ТБО за 2019 г. не е изтекъл 5-годишният давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, а именно – считано от 01.01.2020 г. Давността по отношение на всяко едно от задълженията ТБО и ДНИ за периода 2019 г. е прекъсната на основание чл. 172, ал. 2 от ДОПК с издаване на АУЗ /така вж. решение № 11148/2024 г. на ВАС/. От тази дата е започнал да тече нов 5-годишен давностен срок /чл. 172, ал. 3 ДОПК/, който при съобразяване и правилото на чл. 172, ал. 1, т. 4 от ДОПК не е изтекъл. Съгласно цитираната разпоредба давността е спряла да тече с оспорването на АУЗ.

Другите релевирани от жалбоподателя основания за незаконосъобразност са неотнормирани към настоящия спор, но дори да се установят такива, разгледани поотделно или в тяхната съвкупност, те не могат да доведат до изискуемата нетърпимост на оспорените актове в правния мир, т.е. до тяхната нищожност изцяло.

Извод: по гореизложените съображения следва да бъде прогласена нищожността на АУЗ в едната част, а жалбата срещу другата част на АУЗ – отхвърлена.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на жалбоподателя се дължат разноски съразмерно на уважената част на жалбата в размер на 229,78 евро, представляващи 1/2 от общия размер на разноските – държавна такса и възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран, **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на актове за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с номера, както следва: № 1024223-1, № 1024224-1, № 1024225-1, № 1024226-1, № 1024227-1, № 1024228-1, всички издадени на 16.12.2024 г. от старши инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, **В ЧАСТТА**, с която са установени задължения – данък върху недвижими имоти и такса за битови отпадъци, за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу актове за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с номера, както следва: № 1024223-1, № 1024224-1, № 1024225-1, № 1024226-1, № 1024227-1, № 1024228-1, всички издадени на 16.12.2024 г. от старши инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, **В ЧАСТТА**, с която са установени задължения – данък върху недвижими имоти и такса за битови отпадъци, за 2022 г., 2023 г. и 2024 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], ул. „Св. Св. К. и М. № 25, вх. А, ет. 1, представлявано от управителя П. Д. Ш. и временния синдик В. Я. В., сумата в размер на 229,78 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно по аргумент от чл. 160, ал. 7, изр. второ ДОПК.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: